



تهدید شورای عالی امنیت ملی

حسینعلی حاجی دلیگانی، نماینده مجلس دوازدهم در گفت‌وگو با فارس گفت: «بیانیه‌ای که تحت عنوان شورای عالی منتشر شده و در آن گفته شده متن توافق میان ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، همان مصوبه کمیته هسته‌ای شورای عالی امنیت ملی است، اساساً مغایر با قانون الزام دولت به تعلیق همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی است.» او ادامه داد: «در قانون مصوب یازدهم تیرماه امسال، تصریح شده است که هرگونه همکاری و اقدامی که قرار است صورت پذیرد، باید به تصویب خود شورای عالی امنیت ملی برسد. بنابراین، مصوبه کمیته هسته‌ای ذیل شورای عالی، نمی‌تواند جایگزین مصوبه شورای عالی امنیت ملی شود. این مصوبه اساساً با قانون مجلس در تضاد است و ما طبق قانون و بر اساس تبصره ۲(مجازات در صورت ترک فعل) اقدام خواهیم کرد.»



هشدار به رادیکال‌ها

مجتبی زارعی، نماینده مجلس دوازدهم در گفت‌وگو با شفقنا در خصوص احتمال بروز جنگ جدید، گفت: «آینده بخشی از گذشته است. آنچه در گذشته ۱۲ روزه در بخش مدنی، جناح‌های مختلف، اجزای حاکمیت و مردم شاهد بودیم و بر اساس برآوردها و اخبار موجود، هیچ حرکتی از جانب دشمن صورت نخواهد گرفت مگر اینکه در داخل وضعیت را از حالت اجماع خارج و به سمت درگیری‌های جناحی و حزبی ببریم. از هر دو گروه رادیکال جناح اصلاح‌طلب و اصولگرا خواهش می‌کنیم که ۱۲ روز گذشته و عناصر قدرت ملی و هویت ملی را پاس بدارند تا فرصت به دشمنی که مترصد است این وضعیت برای تعرض بهم بخورد، به دست نیاید.» او ادامه داد: «نه تنها اسرائیل بلکه ناتو به ما یکبار حمله کردند حال می‌خواهند چه کنند! آیا شدت بمباران‌ها را می‌خواهند بیشتر کنند! در حالی که هیچ نظامی در دنیا با بمباران سقوط نکرده است؛ بنابراین دشمن دست به اقدام جدید نمی‌زند مگر اینکه از داخل کشور مطمئن شود که به حمله همه مردم این‌حس را دارند که نباید این انسجام را بهم بزنند.» زارعی با بیان اینکه برای همکاری‌های آتی با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، نیاز به چارچوب و روش کاری جدیدی داریم، گفت: «در نتیجه بمباران‌های گذشته، مواد اتمی مدفون شده و تاسیسات ما نیز دچار تخریب گسترده‌ای شده‌اند. این وضعیت باعث شده است که متخصصان و کارشناسان ما هنگام یازدید با خطر تشعشع مواجه شوند. لذا هم ایران و هم آژانس معتقدند که برای هرگونه فعالیت جدید، باید به یک پروتکل یا سازوکار عملیاتی جدید دست یابیم؛ چراکه در شرایط کنونی، انجام بازرسی‌های معمول عملاً امکان‌پذیر نیست و باید روش تازه‌ای را اتخاذ کنیم.»



آزادی مهدی محمودیان

فخرالسادات محتشمی‌پور، همسر مصطفی تاج‌زاده نوشت: «همین الان همسر جان خبر خوش آزادی مهدی محمودیان را به من داد.» او در ادامه نوشت: «آقای بختیار هم در بیمارستان خاتم‌الانبیا بستری شده‌اند که انشاءالله متصل به آزادی باشد.»

محمد مهدی شهریاری نماینده بجنورد:

گاهی دخالت‌ها در انتصابات به موفقیت کمک می‌کند

است احتمال دارد آوردن یک نیروی شاخص غیربومی برای ایجاد تحول در استان ایراد جدی نداشته باشد. اما در سطح معاون استاندار، مدیران کل، فرمانداران و بخشداران دیگر توجیهی ندارد که فردی از خارج استان منصوب شود. این امر در واقع نوعی توهین به مردم آن استان و شهر محسوب می‌شود، مگر در پست‌های خاص و کاملاً تخصصی.

«منظور شما از پست‌های خاص چیست؟

به عنوان مثال در حوزه گمرک ممکن است استانی چند نیروی بدو استخدام داشته باشد که تجربه کافی ندارند و ناچار به استفاده از نیروی متخصص غیربومی باشند. اما در حوزه‌هایی مثل راهداری و حمل‌ونقل که مستقیماً با جاده‌های روستایی و شرایط محلی مرتبط است، آوردن مدیرکل غیربومی اشتباه است. زیرا ممکن است سال‌ها طول بکشد تا آن فرد با شرایط و محورهای روستایی استان آشنا شود، در حالی که نیروی بومی همان‌جا تجربه کافی دارد. در این بخش‌ها باید میان «پیشنهاد» و «دخالت» تفاوت قائل شد. چون نمایندگان ناچارند به درخواست‌های مردمی پاسخ دهند و مطالبات آنها را پیگیری کنند، اما اگر این پیشنهادها به شکل دستوری و الزامی باشد، تبدیل به دخالت می‌شود. چنین وضعیتی به‌طور قطعی زمینه‌ساز مشکلات و شکل‌گیری شائبه‌های مالی برای انتخابات بعدی و بهره‌برداری انتخاباتی می‌شود. به نظر من باید این موضوعات به‌وضوح از یکدیگر تفکیک شود تا مشخص شود «دخالت» دقیقاً به چه معناست. برخی اقدامات را من دخالت نمی‌دانم و باید در چارچوب «نظارت» و هماهنگی تعریف کرد. چراکه اگر هماهنگی میان نماینده و مسئولان اجرایی بعضی از موضوعات براساس افکار عمومی به وجود می‌آیند، اما افکار عمومی دو نوع است: یکی افکار عمومی کلی مردم است مانند مطالبه بومی‌گزینی که باید جدی گرفته شود و مورد توجه قرار گیرد. نوع دیگر افکار محدود به ستادهای انتخاباتی که توقع دارند صرفاً به دلیل فعالیت در زمان انتخابات، پست‌های مدیریتی بگیرند. این دو با هم تفاوت دارند و نباید در یک سطح دیده شوند. در نهایت، این موضوعات مسائل اصلی و درشتی هستند که باید در بحث دخالت یا پیشنهاد نمایندگان در انتصابات مورد توجه قرار گیرند.

برخی از نمایندگان دخالت در راستای مطالبات مردم را محل اشکال نمی‌دانند، اما انتصابات برای طیف خاص یا از افرادی که در ستادهای انتخاباتی فعال بودند را دچار ایراد می‌دانند. محمد مهدی شهریاری، نماینده بجنورد، مانه، سملقان، جاجرم، گرمه، راز و جرگلان و کمیسیون آیین‌نامه داخلی مجلس یکی از این نمایندگان است. او در گفت‌وگو با هم‌میهن این موضوع را توضیح داده که در زیر می‌خوانید.

«انتقادات بسیاری درباره نقش‌آفرینی برخی از نمایندگان مجلس در انتصابات و حتی دخالت آنها مطرح شده است. آیا دخالت نمایندگان در انتصابات به‌ویژه در شهرستان‌ها وجود دارد؟

بله وجود دارد.

«چطور در انتصابات دخالت می‌کنند؟ وزرا و دولت را با ابزارهایی مانند استیضاح و طرح سوال تحت فشار قرار می‌دهند؟

این موضوع از چند جهت قابل بررسی است. چراکه وزیر یا استاندار نیز بر اثر همین لابی‌ها انتخاب و استاندار یا وزیر شده‌اند. البته در بسیاری از جاها از نمایندگان نقطه‌نظر می‌خواهند و نمایندگان هم اظهارنظر می‌کنند و پروسه‌ای ایجاد می‌شود. وقتی استانداری می‌بیند که براساس این پروسه پست گرفته شده است، این موضوع را در انتصابات خود لحاظ می‌کند. در این باره چند موضوع هم مطرح است. گاهی نمایندگانی که در انتخابات برای یک طیف خاص کار کرده‌اند، آن طیف هم در پی آن است که پیشنهاداتی برای انتصاب افراد ارائه کنند. اما نمایندگان معمولاً نمی‌گویند ما دخالت می‌کنیم، بلکه می‌گویند ما پیشنهاد می‌دهیم.

«این پیشنهادات را دخالت در انتصابات نمی‌دانید؟

مقام معظم رهبری در برخی سخنان به این موضوع اشاره کرده‌اند. اما نکته اصلی این است گاهی مدیران غیربومی بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرند و برای پست‌های مختلف انتخاب می‌شوند. افکار عمومی و مردم حوزه انتخابیه از نمایندگان انتظار دارند که از منافع مردم شهرهای حوزه انتخابیه دفاع کند و بیشتر به فکر نیروهای بومی باشد. همان‌طور که چند روز پیش آقای پزشک‌بان هم به استانداران و مسئولان تأکید کرد که نیروها را تا حد امکان بومی بگذارند. در بحث حکمرانی کلان (از سطح استاندار به بالا) که بحث حاکمیتی



سید اسماعیل حسینی:
نمایندگان حق اعمال فشار برای انتصاب افراد را ندارند

سید اسماعیل حسینی، نماینده شیراز و زرقان و سخنگوی کمیسیون انرژی قاطع می‌گوید که نمایندگان حق دخالت در انتصابات را ندارند. گفت‌وگوی کوتاه او با هم‌میهن را در زیر می‌خوانید:

«آیا نمایندگان مجلس در انتصابات دخالت می‌کنند؟ نمایندگان مجلس به صورت مستقیم حق دخالت در انتصابات را ندارند، اما می‌توانند به عنوان مشاور پیشنهاداتی بدهند. در واقع، اگر از آنها مشورت بخواهند، نمایندگان می‌توانند نظرات و پیشنهادات خود را ارائه کنند، اما حق تصمیم‌گیری یا اعمال فشار برای انتصاب افراد را ندارند.

«برخی می‌گویند نمایندگان افراد حوزه انتخابیه‌شان را می‌شناسند و می‌توانند پیشنهاد دهند. آیا این درست است؟

بله، نمایندگان چون با افراد حوزه انتخابیه‌شان آشنا هستند، می‌توانند پیشنهاداتی درباره انتصاب افراد بدهند، ولی این تنها به عنوان مشورت است و تصمیم نهایی به عهده نهادهای مسئول است.

تأثیر ساختار قومی و عشیره‌ای بر انتصابات

در مناطقی که ساختار عشیره‌ای، طایفه‌ای یا قومی بیشتر حاکم است دخالت نمایندگان مجلس در انتصابات نیز پررنگ‌تر دیده می‌شود. در این مناطق، نمایندگان مجلس بخش زیادی از رأی خود را از طریق حمایت طایفه و عشیره می‌گیرند. بنابراین بعد از ورود به مجلس، برای حفظ این حمایت ناچارند امتیاز بدهند؛ مهم‌ترین امتیاز هم معرفی مدیران و پست‌های کلیدی به افراد طایفه است. ضمن آنکه در این جوامع، اعضای طایفه انتظار دارند نماینده‌شان بعد از پیروزی، «حق طایفه» را از دولت بگیرد؛ یعنی سهمی از پست‌های اداری و مدیریتی را به آن‌ها اختصاص دهد. وانگهی در مناطقی که نهادهای مدنی و حزبی ضعیف‌تر هستند، نماینده مجلس به تنها چهره سیاسی قدرتمند در سطح شهرستان تبدیل می‌شود. بنابراین استاندار یا وزیر هم برای جلوگیری از چالش محلی، ناخواسته تسلیم خواسته‌های او می‌شوند. شاید به همین دلیل است که طوایف مختلف تلاش می‌کنند در دوره‌های بعدی مجلس، گزینه خود را به قدرت نمایندگی برسانند. برخی نمایندگان وقتی احساس کنند وزیر یا استاندار فرد مورد نظرشان را منصوب نکرده یا مدیر نزدیک به تفکر سیاسی آنها را عزل کرده، گاه از ابزار سؤال و استیضاح استفاده می‌کنند.

جنگالی از نوع همتی

عبدالنصر همتی، وزیر سابق اقتصاد که در دولت چهاردهم رای اعتماد گرفت اما کمتر از ۶ ماه پای میز استیضاح کشیده شد، پس از آنکه نمایندگان مجلس رای اعتماد خود را از او پس گرفتند در مصاحبه‌ای گفت که برخی نمایندگان از او می‌خواستند که افراد مورد وثوق آنها را به مدیریت شرکت‌ها و هیئت‌مدیره‌ها بگمارد اما او تن به این موضوع نداده و به همین جهت او را استیضاح و برکنار کرده‌اند. او تأکید کرد: «صراحتاً همه نمایندگان یا پست مدیرعاملی می‌خواستند یا عضو هیئت‌مدیره!» اما پس از این مصاحبه گفت: «تعبیر «همه نمایندگان» دقیق نبوده؛ منظور او «برخی» از نمایندگان بوده است.» اظهارنظر همتی نقطه عطفی بود تا بار دیگر چالش دخالت نمایندگان در انتصابات دولتی به عنوان یک مسئله جدی ساختار کشور بر جسته شود.

راهکار برای حذف دخالت نمایندگان

پدیده دخالت نمایندگان در انتصابات دولتی، تنها یک مشکل میان دو قوه نیست، بلکه مسئله‌ای ریشه‌دار است که بر اعتماد عمومی، عدالت اداری و کارآمدی ساختار سیاسی تأثیر مستقیم می‌گذارد. اگر این روند مهار نشود، خطر آن وجود دارد که منافع ملی فدای رقابت‌های محلی و انتخاباتی شود و مدیران کشور نه براساس شایستگی، بلکه براساس بده‌بستان‌های سیاسی برگزیده شوند. در شرایطی که ایران بیش از هر زمان دیگری به مدیران توانمند و تصمیم‌گیر نیاز دارد، تداوم این وضعیت می‌تواند آسیب‌های جبران‌ناپذیری به ساختار حکمرانی وارد کند. به همین دلیل برای حل این مشکل، چند راهکار اساسی مطرح است. نخست، شفاف‌سازی فرایند انتصابات در دستگاه‌های دولتی. اگر وزارتخانه‌ها و استانداری‌ها به صورت علنی معیارها و فرایند انتخاب مدیران را منتشر کنند، امکان دخالت‌های پنهان نمایندگان کاهش می‌یابد. دوم، تعریف دقیق‌تر از حدود وظایف نمایندگان در قانون. مجلس باید به صراحت مشخص کند که نمایندگان تنها حق نظارت دارند و هرگونه دخالت در انتصابات مغایر با قانون است. سوم، تقویت جایگاه نهادهای نظارتی مستقل مانند دیوان محاسبات و سازمان بازرسی کل کشور، تا در صورت بروز دخالت‌های غیرقانونی، امکان پیگیری فراهم باشد.

احمد بخشایش اردستانی نماینده اردستان:

نمایندگان به دنبال مدیران همراه با خود هستند

برخی از نمایندگان معتقدند که برای پیگیری مطالبات مردم باید رؤسای ادارات و مقامات محلی با آنها همدل و همسو باشند و اگر نماینده‌ای قدرت بگیرد باید رؤسای پیشین را کنار بزند چون ممکن است با او همراهی نکنند. احمد بخشایش اردستانی، نماینده اردستان و عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی از جمله این دسته از نمایندگان است که در گفت‌وگو با هم‌میهن به تشریح موضوع دخالت نمایندگان در انتصابات پرداخت که در زیر آمده است.

«در استان‌ها بخش عمده‌ای از انتقادات در حوزه انتصابات به نقش‌آفرینی نمایندگان مجلس و حتی دخالت آنها مطرح شده است. دخالت نمایندگان در انتصابات به‌ویژه در شهرستان‌ها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

این را قبول ندارم. دولت اصلاً استخدام جدید ندارد. یادتان باشد که نماینده‌ها معمولاً تلاش می‌کنند رؤسای بر مسند ادارات شهرستان بنشینند که با آنها بیشتر همدل باشند. به این معنی نیست که دنبال رای است چون نماینده ۴ سال رای نمی‌خواهد. در شهرستان‌ها قطب‌بندی‌ها شدید است. به عنوان مثال در یک شهرستانی که دو کاندیدای رقیب دارد، به

دلیل آنکه رؤسای ادارات را نماینده پیشین چیده، رؤسای ادارات برای ماندگاری خود وارد صحنه انتخابات شده و تمام تلاش خود را می‌کنند. اما وقتی نماینده جدیدی رای می‌آورد رؤسای ادارات سعی نمی‌کنند که با او همراه شوند. حتی در مقابل فعالیت‌های نماینده جدید سنگ‌اندازی می‌کنند تا نماینده جدید موفق نشود. به همین دلیل گاهی نمایندگان مجبور می‌شوند به وزیر، فرماندار یا استاندار متوسل شوند تا مشکل حل شود. در واقع نماینده کسی را منتصب نمی‌کند. مدیرکل‌ها یا وزرا گاهی از نمایندگان می‌خواهند که افراد کاربلد را به آنها معرفی کنند و نمایندگان از خود آن اداره افرادی را برای مدیریت معرفی می‌کنند. این دخالت محسوب نمی‌شود بلکه همدلی و همراهی به وجود می‌آورد تا نماینده بتواند در ۴ سال نمایندگی خود مطالبات مردم را پیگیری کند.

